

Nr 402.

Av herr **Lindhagen**, *angående tiden för väckande av motion, som föranledes av till riksdagen avläten kongl. proposition, m. m.*

Genom propositionen nr 111 har framlagts förslag om ändring i grundlagarna för främjande av riksdagsarbetets behöriga gång. Det är ovisst, om något avsevärt vinnes därigenom. Vad emellertid måste framhållas är, att nämnda ändamål icke får sökas på bekostnad av riksdagsledamöternas möjlighet att sätta sig in i sakerna och väcka de förslag, som för deras allsidiga belysning kunna ifrågakomma. Såsom en sådan obehörig begränsning måste betecknas en ytterligare inskränkning i motionstiden med anledning av regeringspropositioner. Redan den år 1909 gjorda begränsningen var principiellt oriktig och icke av något som helst praktiskt behov påkallad. När en proposition inkommer under riksdagen, äro ledamöterna upptagna av så mycket annat arbete, att det kan vara alldeles ogörligt för en intresserad och sakkunnig att nödtorftigt sätta sig in i det ofta vidlyftiga ämnet redan med den motionstid, som nu förefinnes. Det riktigaste är, att begränsningen av denna motionstid åter avskaffas. Därigenom bortfaller också tvekan att behandla en brådskande proposition omedelbart utan avvaktan å motionstids utgång.

Vid den senaste reformen av arbetsordningen gävos alla utskott rätt att av eget initiativ vidga hemställan uti en remitterad motion eller proposition. Denna rätt tillkommer emellertid endast den meningen, som slumpvis vunnit majoritet inom utskottet. En minoritet har ingen sådan rätt. Detta är en olikhet och orättvisa inför lagen. Det framkallar också onödigt motionsskrivande genom att ingen kan lita på att ett sådant framställt yrkande inom ett utskott skall där vinna majoritet

och hemställan om bifall därtill sålunda kunna framställas även inom kamrarna.

Det hemställes alltså:

att riksdagen med anledning av propositionen nr 111 ville för sin del besluta sådan ändring i riksdagsordningen, att

1) motionstiden med anledning av under riksdagen inkomna propositioner borttages, eller, om detta icke kan bifallas, den nuvarande motionstiden av femton dagar bibehålles med den förändring, att, om ej plenum infaller på femtonde dagen, motionstiden skall utgå å den dag plenum näst därefter hålles, och att påskferier ej medräknas i motionstiden,

2) att en minoritet inom ett utskott likaväl som en majoritet berättigas att, utan därom väckt motion, hos riksdagen hemställa om en utvidgning av ett yrkande i en till utskottet remitterad motion eller proposition.

Stockholm den 18 april 1917.

Carl Lindhagen.